

teise jälle! Minnul üksi on kolm tüddart ja neist tahhan ühe sulle anda, kui sa mo wäimehheks tahhad jada?"

Üks teine pakkus omma õdde ja kolmas omma emma-õdde naeseks.

„Oh ja taewas ja Ma!“ hüdis se lestmees, „nüüd nään küll, et siin küllas naesed on kergetemad sada, kui lehm! Maene on häddaga paar päwa surnud, pakkutakse jubba pool tosinad naesi; agga kui lehm surri, ei tulnud feddagi lehma pakkuma!“

Nease kahjo teiste eest,

Wägga suur ei olnud nüüd,

Olleksid jo aitnud meest,

Mis se lest neil' annab süüks!

Lehma olleks enne wõtnud,

Mötles: „Kui ma kätte saaks!“

Ennast olleks lesseks jätnud,

Watama weel mõnneks aaks. —

Kas tahhad?

Üks noormees aetuis tüddarlapse ette ja küsis: „Kule Marri! kas tahhad mind sada?“

„Oh ei!“ kostis tüdruk; agga kui sa tahhad, woid sa mind sada!“

Wata maale, wata linna,

Tüddarlapsed keif on head,

Sest on raske kosja minna,

Kedda sa neist wõtta tead?

Neid on küll jo hulga seas,

Kelkel sappi külges pais,

Puhkeb siis, kui tanno peas

Sa on itka wiha täis!

Saapa warras.

Brantsussemaal Pariislinnas olli üks kelm, kes tahtis ärrareisida, agga temmal ei olnud õiged saapad jalgas, et woiz teele minna. Selle nõu pärrast läks ühe saabaseppe jure ja tellis ommale ühe pari saapaid, mis teisel hommikul kello 7 ajal piddid trahteri peäle temma kätte todama. Seält läks teise jure ja tellis ka ühe pari, mis teisel hommikul kello 8 ajal piddid temma kätte todama.

Teisel hommikul kello 7 ajal tulli eesimenne ja tõi ommad saapad. Kui ta neid jalga katus, siis teggi nenda, kui olleks teine kitsas olnud ja pallus, et meister piddi teist kojo wiima ja pakko peäl nattikenne ülles löma ja pärrast lõunat jälle ärra toma. Nenda läks se.